

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Visus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Vifus.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Vifus, Græc. ὄψις, ὄψις & ὄψις, ὄψις, ὄψις, ὄψις. & ὄψις video dicitur. Est autem vifus non forma oculi, sed anima, secundum quod ab ea fluit vifus. Ex B. Thom. sup. l. de anim. 19. Vifionis nomen extenditur ad significandum omnem cognitionem sensum & intellectus, propter dignitatem vifus, & certitudinem eius, secundum eundem l. part. q. 67. art. 1. c. Vifus, videndi actus, vel ipsa videndi facultas, Hebr. Rei & Reub, à verbo Raah, vidit, intuitus est, aspexit, oculis & mente comprehendit.

SENTENTIAE BIBLICAE.

A verte oculos meos, ne videant vanitatem. Psalm. 118. Oculi tui recta videant, & palpebrae tuae praecedant gressus tuos. Proverb. 4. Sapientis oculi in capite eius: stultus in tenebris ambulat. Ecclesiast. 1. Melius est videre: quod cupias, quam desiderare quod nescias. Idem. 6. Dulce lufus & delectabile est oculis, videre solem. Ibid. 22. Venustatem & pulchritudinem desiderabit oculus tuus, & super haec virides satietur. Ecclesiast. 40. Qui accipit oculo, dabit colorem. Proverb. 10. Oculi stultorum in finibus terrae. Ibid. 17. Exaltatio oculorum, & dilatatio cordis, lucerna impiorum peccatum. Ibid. 21. Memento, quoniam malus est oculus nequam: nequius oculo quid creatum est? Ecclesiast. 31.

PATRYM SENTENTIAE.

Sunt n. oculi principes a. nocendum in censib. Aug. confes. l. 10. Impudicus oculus impudici cordis est nuntius Hieron. Non debet intueri, quod non licet concupisci. Greg. Mor. 31 super illud Job. Peperit sedum cum oculis meis.

SENTENTIAE POETICAE.

Senec. trag. Vifus carenti magna pars veri later. Naut. in Trucul. suntq; verba Stratophanis militis. Non laudandus est, cui plus credit, qui audit, quam qui videt. Non placet, cum illi plus laudant, qui audiunt, quam qui vident. Pluris est oculus testis minus quam auris decem: Qui audiunt audit a dicunt: qui vident plane sciunt. Non placet quid scura laudant manipulares musicitant.

PHILOSOPHICAE SENTENTIAE.

Quocumq; in loco quisquis est, idem est ei sensus, & eadem accedunt ex interitu rerum & publicarum & sitarum: meum oculi autem dolentem, qui ea, quae ceteri audiunt, intueri coguntur, nec aucterere à miseris cogitationem sinunt. Cic. ad Torq. fam. Epist. 6. Acerba audire tolerabilius est, quam videre. Cicero. Curio. Fam. libro 7. Facilius ad ea, quae vifa sunt, quam ad ea, quae audita sunt, oculi mentis feruntur. 3. de Orat. A consuetudine oculorum animum abducere difficilissimum est. 2. de Natur. Deor. Nihil est difficilius, quam à consuetudine oculorum mentis acciem abducere. 2. de Natur. Deor. Irritamenta sunt oculi vitiorum, duces scelerum, huic adulterium oculi ministrant, huic domum qui concupiscat. Seneca de remediis fortissorum. Sentas vifus multarum rerum nobis differentiam demonstrat. Arist. l. 3. Metaphys. Vifus retractio fit, quum cogitur aer, & vapor in nubem, si aqualis, & parvarum partium exiterit. Augustinus in 12. meteor. cap. 6. Vifus, qui minoris est, excedit, velocitas autem quae est, maioris. Arist. 1. de col. l. 17. Vifus quaedam videt luce propria, ut per se lucentia, quaedam ut ce alienant ut colorata. Alb. Magn. in poster. Vifio differt à somno, & à propheta, & quum hic loquitur de prophetia, non de ea, de qua Theologi loquuntur, sed de ea, ut philosophus placet. Albert. Magn. de somno. Et sigil. lib. 3. tractat. i. cap. 3. Vifus est aqua, & non accidit ipsum videre, ut est aqua sed secundum quod est perspicuum, quod & aeri commune est, sed magis sensibilis est aqua aere, & magis susceptibilis: ideo pupilla & oculus aquae sunt. Arist. de sen. & fem. c. 2. Vifus in omnibus aquae tribuendus est, non igni, nec aeri. de gener. anim. 5. c. 1.

Vifio fit secundum quandam dispositionem in oculis, per quod videtur ad ipsum videns, quae habet in se, est, videtur, & longinqua, & propinqua. Alexander. Aphor. 1. de reor. c. 9. co. 5.

Vifio fit eo, quod sensorium coloris exceptum modo colorib. simile praebet. Alex. Aphor. 1. de reor. c. 9. co. 5. Vifio non est secundum aliquem motum, nec per translationem, nec per simulachorum defluxum, nec per idem ibid. c. 37.

Vifio proprie illud est, quum in ipso vifus, & terliminio positus, ista quae vere sensu acceptum somni impressa, atque illita, nostro animo intuerunt sese, ita ut videamur aspicere, & adhuc difformitas eas, quae in prima illa somni nebula acceptum de somno. c. 33.

Vifus duplici modo est oculi forma. Primo videtur ipso. Secundo, ut organum ipsum oculum, & oculus cum tali aspectu sine vifus materia est vifus, & deficiente ea parte vifus, quae vifus, quia vna deficit vifus i. e. qui oculum se infirmum. Simpl. in 2. de anim. sex. 9.

Vifio non fit per radium ab oculo excurrente, ab oculo non fit extra mittendo. D. Thom. 2. de reor. l. 1. Vifus patri priori mandatus est, cernitur enim per vifus enim fit ante: perspicuum enim est eodem vifus. Arist. de partib. anim. 2. c. 8.

Vifus prior est tactu, & obiectum vifus est prior tactu. Gen. & cor. c. 2.

Vifus certior est tactu, de Sen. in cap. Vifus anticipat auditum, quia auditus vifus quum omnis motus in tempore fiat, receptio autem vifus non est in tempore. Alexander. Aphor. 1. de reor. c. 15.

Vifus sensus perfectior est auditu, quia videt in Thom. in 2. met. l. 15.

Vifus longe porrectus voluitur per imbecillitatem. Cael. cap. 2.

Vifio est, cum id quis videt, quod eodem modo videt. Macrob. in som. Scip. l. 1. lib.

Vifio fit, non opus est corpore medio: nam si internum impedit fit tenue, minus impedit. Plat. in 4. Chal. in Flor. Tim.

Vifio, quae in somno apparet, est, quod ex diutina Chal. in Flor. Tim. Vifio cum non fiat contactu necesse est aliquid hoc esse debet diaphanum, ne si forte solidum diaphanum opaca proprietate, & tenebrisque mutuum naturalium actionem, ignis, inquam, ac sensuum in Theophrast. c. 20.

Vifionem alii Platonici putant, ut super in praecedentibus siue extra, siue intus iudicium ita positum ut aliter nem eulmodi hinc excitari sensibus obiecta formaliter ralter instam, excitationemque talem in se ferre, hanc vibratum radium ad oculos vifus procurrat, alia Plat. Tim. c. 39.

Vifio oblata si à Deo est, etiam si renus cum hominibus cedet, sed tum perfunderis lumine, quo certior fiet, mulatus tibi pro futuris, qui humilias vifus cogit habueris, nec ambitiosa curiositate fluctuaveris, nec posse cogita, priusquam admittas aut recessas, quod Franc. Pic. Mir. de prano. lib. 9. c. 5.

Vifus est habitus, quo corpora discernuntur. Arist. in 1. de sensib. c. 1.

Vifus in sublimi parte corporis velut ignis superne ne locatur, & lumen natura sua percipit, quod ignis. Fic. in 1. lator. comutus or. 5. c. 2.

Vifus longius prospicit, & momento fieri, quum prius enim consuetudo cernitur, quam audiat. Plat. in 1. de sensib. c. 2.

Vifus naturaliter vifus post auditum. Idem in 1. de sensib. c. 2. Vifus natura diaphana non mouetur à diaphano simili, nisi quodammodo iam colorato. Ibid.

Vifus haud vitae quidem corporali, siue sensibili, vitius atq; intelligibili, quam maxime conducit. Lat. in 1. de sensib. c. 3.

APOPTHEGMATA.

Thales olim interrogatus, quantum à mendacitate Quamvis, inquit, oculi ab auribus. Sente vir prudentium esse indubitatae fidei, quae hominum constantia quae auribus percipiuntur. Erasim. lib. apoph. 8. Diogenes animaduertens, Olympiicem quendam scortum formosissimum intuentem: Ecce, inquit, in puella publica oborto collo vincit abducitur. Nihil minus oculos inceperantissimos, quibus scortum collo, quam diu poterat, intuebatur. Luert. lib. 5. Xenocrates dicere solebat, nihil interesse, quod

omni modo peccare tam eum, qui...

us est Sophoclem poeram, cumq;

multo fuisse prastantorem. Sen-

um bellicarum rerum scripto-

ostenderit feceminam, inter-

um gladium a puero teneri

Exeicito sole omnia per-

andis diuelli solet specta-

atum natura dedit capi-

ulo nidoris pleno, in quo

videntis, sua quadam

iduis ofscare, aut mor-

apprehenderit, si cito

is visibus negant-

derent, at vero quia cupiditate possessi sunt, perfruntur animo

Ex improuiso vel transeuer ad horam sem neuis aspectus oc-

Seneca. Quemadmodum ei qui amorem exere conatur, eni-

Reterodani Catoblepas & basiliscus solo aspectu necant, maxi-

Sunt qui aspectu effascinant hominem: Ita inuidus oculus perni-

EXEMPLA BIBLICA.

Visiones seruis Dei olim valde frequentes. Num. 12. 6. Exempla:

Vide supra, Oculus.

Vita.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Vita, Graece bios, & biosis, viuo dicitur. Hebr. Chaiim, & plu-

Vita est mansio animae nutrituae in calido, secundum eum ibi-

SENTENTIAE BIBLICAE.

Ne gloriaris in crastinum: ignorans quid superuentura pariat

LOCI BIBLICI.

Vita, pro perduratione in periculis, pro Christo ad eundis, 2. Co-

Vita Dei pro ea vita, certo termino definita, lob. 14. 5. Christo

is visibus negant-

AAAAA

Vita